

Πώς λειτούργησαν τα σχολεία στην πανδημία της Ισπανικής Γρίπης..

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Όταν έφθασε η ισπανική γρίπη στις ΗΠΑ το 1918 οι Αρχές στα περισσότερα αστικά κέντρα έλαβαν περιοριστικά μέτρα που περιλάμβαναν και το κλείσιμο των σχολείων.

Ωστόσο, τρεις πόλεις – η Νέα Υόρκη, το Σικάγο και το Νιου Χάβεν στο Κονέκτικατ – αποφάσισαν να κρατήσουν ανοικτά τα σχολεία μολονότι κάλπαζε η πανδημία της φονικής γρίπης, που προκάλεσε τον θάνατο έως και 50 εκατ. ανθρώπων στον πλανήτη, ανάμεσά τους και 675.000 Αμερικανών.

Η απόφασή τους στηρίχτηκε στην άποψη των αξιωματούχων Δημόσιας Υγείας ότι οι μαθητές θα ήταν ασφαλέστεροι στα σχολεία, ειδικά σε μια περίοδο που δινόταν έμφαση στην υγιεινή στα εκπαιδευτικά ιδρύματα και αναλογούσαν περισσότερα μέλη του νοσηλευτικού προσωπικού ανά μαθητή απ' ό,τι θα περίμενε κανείς σήμερα.

Η περίπτωση της Νέας Υόρκης

Από το περίπου ένα εκατομμύριο μαθητών το 1918 στη Νέα Υόρκη – από τις πρώτες πόλεις που επλήγησαν σφοδρά από την πανδημία της ισπανικής γρίπης, όπως αναφέρει ο δρ Χάουαρντ Μάρκελ, διευθυντής του Κέντρου Ιστορίας της Ιατρικής του Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν – περίπου το 75% ζούσαν σε φτηνά σπίτια με πολλούς συγκατοίκους συχνά υπό ανθυγιεινές συνθήκες, σύμφωνα με έκθεση της Αμερικανικής Υπηρεσίας Δημόσιας Υγείας του 2010. Τα σχολεία τους παρείχαν ένα καθαρό, επαρκώς αεριζόμενο περιβάλλον, όπου δάσκαλοι, γιατροί και νοσοκόμες παρακολουθούσαν την υγεία τους. «Τα παιδιά αφήνουν τα συχνά ανθυγιεινά σπίτια τους για να πάνε σε μεγάλες, καθαρές, επαρκώς αεριζόμενες σχολικές εγκαταστάσεις, όπου υπάρχει σύστημα επιθεώρησης και εξέτασης», ανέφερε ο τότε Επίτροπος Υγείας της Νέας Υόρκης, δρ Ρόγιαλ Σ. Κόουπλαντ στους New York Times.

Οι μαθητές απαγορευόταν να συγκεντρώνονται στα προαύλια των σχολείων, ενώ οι δάσκαλοι τους εξέταζαν για τυχόν συμπτώματα γρίπης κι όσοι τα εμφάνιζαν απομονώνονταν. Μαθητές που εμφάνιζαν πυρετό οδηγούνταν στα σπίτια τους, όπου αρμόδιοι από την υπηρεσία Δημόσιας Υγείας έκριναν αν υπήρχαν οι κατάλληλες συνθήκες για «απομόνωση και φροντίδα», ειδάλλως τους έστελναν σε νοσοκομεία.

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα έκθεση της Αμερικανικής Υπηρεσίας Δημόσιας Υγείας οι οικογένειες των παιδιών που ανάρρωναν στα σπίτια τους έπρεπε να έχουν οικογενειακό γιατρό ή να καταφεύγουν δωρεάν σε άλλους γιατρούς της υπηρεσίας.

Στο Σικάγο οι Αρχές αποφάσισαν για τους ίδιους λόγους να κρατήσουν ανοικτά τα σχολεία για το μισό εκατομμύριο των μαθητών της πόλης, δηλαδή με το επιχείρημα ότι τα παιδιά δεν θα κυκλοφορούσαν στους δρόμους και δεν θα

έρχονταν σε επαφή με φορείς της φονικής γρίπης. Φρόντισαν μάλιστα για την κατάλληλη θέρμανση των αιθουσών διδασκαλίας ώστε να μένουν ανοικτά τα παράθυρα στη διάρκεια του χειμώνα και να αερίζονται επαρκώς οι χώροι. Ο επίτροπος Υγείας της Πόλης, Τζον Ντιλ Ρόμπερτσον, θεωρούσε ότι τα σχολεία θα ήταν σε θέση να αναπτύξουν ακόμη περισσότερο το εφαρμοζόμενο ήδη πρόγραμμα ιατρικής παρακολούθησης των μαθητών. Ενώ γιατροί και νοσοκόμες που είχαν αποσπαστεί σε σχολεία, επισκέπτονταν στα σπίτια τους τους μαθητές που απουσίαζαν και ενημέρωναν τις οικογένειές τους για τις κατάλληλες διαδικασίες απομόνωσης και φροντίδας τους. Οι απουσίες μαθητών από τα σχολεία στο Σικάγο ήταν πολύ περισσότερες από ό,τι στη Νέα Υόρκη, λόγω της «γριποφοβίας», όπως έλεγε τότε ο Ρόμπερτσον. Ωστόσο, «η απόφαση να μείνουν τα σχολεία ανοικτά ήταν δικαιολογημένη», σύμφωνα με έκθεση της Υπηρεσίας Υγείας του Σικάγο το 1918.

Αλλά και ο συνάδελφός του Ρόμπερτσον, δρ Φρανγκ Γ. Ράιτ, στο Νιου Χάβεν ήταν μεταξύ εκείνων που απηύθυναν έκκληση να παραμείνουν ανοικτά τα σχολεία. Ο Ράιτ υποστήριζε ότι οι μαθητές θα ήταν «ασφαλέστεροι στα επαρκώς αεριζόμενα σχολεία, όπου γιατροί και νοσοκόμες εργάζονταν εντατικά για να εντοπίσουν τα άρρωστα παιδιά και να στείλουν στα σπίτια τους για την κατάλληλη φροντίδα».

Ο δρ Χάουαρντ Μάρκελ, που συνυπογράφει την έκθεση της Αμερικανικής Υπηρεσίας Δημόσιας Υγείας του 2010 μαζί με την δρα Αλεξάντρα Στερν, μελέτησε τα αρχεία αναφορικά με τα μέτρα που έλαβαν 43 πόλεις στη διάρκεια της πανδημίας της ισπανικής γρίπης του 1918. Κι όπως λέει, δεν έχει πειστεί για την ορθότητα της απόφασης των τριών προαναφερθέντων αστικών κέντρων να κρατήσουν ανοικτά τα σχολεία. Η Νέα Υόρκη «δεν έκανε το χειρότερο, αλλά ούτε και το καλύτερο», είπε προσθέτοντας ότι στο Σικάγο τα πράγματα εξελίχθηκαν ελαφρώς καλύτερα.

Η έρευνα έδειξε ότι οι πόλεις που εφάρμοσαν καραντίνες, κλείσιμο σχολείο και απαγόρευση τις δημόσιες συγκεντρώσεις, τα πήγαν καλύτερα απ' όλες τις άλλες, σημείωσε. «Οι πόλεις που έκαναν πάνω από ένα» απ' αυτά τα μέτρα «τα πήγαν καλύτερα. Και το κλείσιμο των σχολείων συνέβαλε σ' αυτό», υπογράμμισε.

Αξιωματούχοι δημόσιας υγείας, περιλαμβανομένου του δρος Μάρκελ, τονίζουν ότι η Covid-19 δεν είναι γρίπη, που ήταν γνωστή νόσος το 1918. «Υπάρχουν ακόμη πολλά που πρέπει να μάθουμε για τον νέο κορωνοϊό και την ασθένεια που προκαλεί, την Covid-19», λέει ο διευθυντής του Κέντρου Ιστορίας της Ιατρικής του Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν - λόγος για τον οποίο θεωρεί ότι το καλύτερο είναι να παραμείνουν κλειστά τα σχολεία σήμερα - άποψη με την οποία συμφωνία και η δρ Στερν: «Υπάρχουν τόσο πολλά αναπάντητα ερωτηματικά. Κι όταν υπάρχουν

αναπάντητα ερωτήματα για έναν φονικό ιό, θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει ότι το λογικότερο είναι να ακολουθήσουμε την αρχή της προφύλαξης, η οποία είναι, “Να επιλέξουμε το λιγότερο κακό”».

Πηγή: briefingnews.gr